

Al die keren dat onbekend onbemind dreigt te worden

SANNE PEPER

Theater

WACHTEN OP DE BARBAREN

Van: Toneelschuur en Korzo

Producties

Gezien: 21/1

Waar: Toneelschuur

Nog te zien: 4/2 Amstelveen, 11-14/2 Bellevue

****

HANS SMIT

Hij had zich de winter van zijn carrière iets anders voorgesteld, de magistraat. Ver weg, in een uithoek van een rijk slijt hij zijn dagen. Totdat de regering in de hoofdstad de vijand meent te ontwaren in de barbaren die al jaren in die uithoek leven en daar verre van bedreigend zijn.

J.M. Coetzee schreef *Waiting for the barbarians* al in 1980, maar bij het zien van de voorstelling die regisseur Michiel de Regt en choreograaf Ivan Perez ervan maken, besef je dat het ook gisteren had kunnen zijn geweest. Zinnen als 'wij leven hier in vrede, wij hebben hier geen vijanden. Tenzij ik me vergis, tenzij wij de vijand zijn' kun je plakken op elk moment in de geschiedenis waarop onbekend onbemind dreigt te worden. En wanneer is dat nou niet?

De sfeer is beklemmend in het tijdloze landschap, de kale stoffige vlakte waar de magistraat (Jan Paul Buijs) zijn relaas doet. Buijs zet hem mooi neer in al zijn ambivalentie. Weliswaar in verzet tegen het leger, maar met welke

motieven? Had de magistraat niet ooit iets met een barbarenmeisje? Drie danseressen zijn nu eens verlengstuk van de magistraat, dan weer zijn tegenspeelsters of de onstuimige vertolking van de gang der dingen. Mooi is de scène waarin een van hen als een Venus van Botticelli de kwetsbare schoonheid van het barbarenmeisje verbeeldt, toen alles nog mooi en onbezoedeld leek. Voordat de contrabas in het geluidsdecor nog slechts dreigende klanken voortbracht. Maar de vertakkende scheur in het speelveld gaf ook toen al aan: dit gaat voorbij.